

זה המזמור חיבר דוד על שלמה שיהא לו לב להבין לעשות משפט לעניים:

א לשלמה | אלהים משפטיה למלך | תן וצדקתה
לבן מלך: | ב דיין עמך בצדק וענייה במשפט: | ג ישאו
הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: | ד ישפט | עניי
עם וישיע לבני אביון וידבא עושק: | ה ייראוך עם
שמש ולפני ירח דוד דורים: | ו ירד במטר עלגו
ברביבים וריוף ארץ: | ז יפרח בימיו צדק ורב שלום
עד בלי ירח: | ח יירד מים עד ים ומנחם עד אפסי
ארץ: | ט לפניו יברעו ציים ואיביו עפר ילחכו: | י מלכי
תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשפר
יקריבו: | יא וישתחוו לך כל מלכים בלגזים יעבדוהו:
יב כריציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: | יג יחס עלי
כל ואביון וגבשות אביונים ושיע: | יד מתוך ומחמם
יגאל נפשם וינקר דמם בעינו: | טו ויהי ויתן לך מזהב
שבא ויתפלל בעדו תמיד בלגזים יברכנהו: | טז יהי
פסתי בר | בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרו
ויציצו מעיר בעשב הארץ: | יז יהי שמו | לעולם לפני
שמש ינון שמו ויתברכו בו בלגזים יאשרהו:
יח ברוך | יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות
לבדו: | יט וברוך | שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן | ואמן: | כ כל ותפלות דוד בן ישי:

ספר שלישי

ליום רביעי

עג.

בו מבואר השאלה מפני מה צדיק ורע לו ורשע וטוב לו גם מקונן על אריכות הגלות הזה עיין בפנים ותמצא מרגוע לנפשך:

א מזמור לאסף אף טוב לישראל אלהים לבבי
לבב: | ב ואני במעט נטיו רגלי כאין שפכו אשרי:
ג כי קנאתי בחוללים שלום רשעים אראה: | ד כי
אין תרצבות למוותם ובריא אולם: | ה בעמל אנוש
אינימו ועם אדם לא ינגעו: | ו לכן ענקתמו גאווה
יעטף שית חמם למו: | ז יצא מתלב עינימו עברו
משפיות לבב: | ח ימיו | וידברו ברע עשק ממרום
ידברו: | ט שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ:
י לכן | ישוב עמו הלא ומי מלא ימצו למו: | יא ואמרו
איכה ידע יאל ויש רעה בעליון: | יב הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל: | יג אדריק זפיתי לבבי
וארחץ בנקיון פפי: | יד ואהי נגוע בלגזים ותוכחתי
לבקרים: | טו אם אמרתי אספרה כמו הנה דוד בניה
בגדתי: | טז ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני:
יז עד אבוא אל מקדש ישראל אבינה לאחריהם: | יח אף
בחלקות תשית למו הפלתם למשואות: | יט אף היו
לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות: | כ בחלום מהקיץ
ארני בעיר | צלמם תבזה: | כא כי יתחמץ לבבי
וכליותי אשתונן: | כב ואני רבער ולא אדע בהמות
הייתי עמך: | כג ואני תמיד עמך אחוזת ביד ימיני:
כד בעצתך תנחני ואחר כבוד תפקני: | כה מירלי
בשמים ועמך לא יחפצתי בארץ: | כו פלה שארי
ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: | כז כיהנה
רחמיך יאבדו הצמתה בלוננה ממך: | כח ואני | קרבת
אלהים לירטוב שתי | בארני יהוה מחסי לספר
כל מלאכותיך:

עד.

המסודר מאונן ומקונן הואך שרפו כל בתי כנסיות ובתי מדרשות פלשתיים החריבו שולח נבוכדנצר החריב בית ראשון וכל כך זמן שאנו בגלות לא ראינו אותות הגאולה ומתי יהיה הגאולה עיין ותמצא קינות ונחמות:

א משפיל לאסף למה אלהים ונתת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך: | ב זכר עדתך | קניית קדם גאלת
שבט נחלתך הרציון זה | שכנת בו: | ג הרימה פעמיה
למשאות נצח בלי חרע אויב בקדש: | ד שאנו צורריה
בקרב מועדך שמו אותתם אתות: | ה יודע במביא
למעלה בסבך עץ קרדפות: | וועתה פתוחיה יחד
בכשיל וכילפות יהלכון: | ז שלחו באש מקדשך לארץ
חללו משפן שמך: | ח אמרו בלבם ניגם יחד שרפו
כל מועדי אל בארץ: | ט אתותינו לא ראינו אין עוד
נביא ולא אתנו יודע עדמה: | י עדמתי אלהים
יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: | יא למה תשיב
ידך וימינה מקרב חיקך בלה: | יב ואלהים מלכי
מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: | יג אתה פוררת
בעזך ים שברת ראשי תנינים על תמים: | יד אתה
רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: | טו אתה
בקעת מעין וגחל אתה הוצפת נהרות איתן: | טז לך
ים אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: | יז אתה
הצבת כל גבולות ארץ קוץ וחרף אתה יצרתם:
יח זכר זאת אויב חרף | יהוה ועם נבל נאצו שמך:
יט אלתתן לחית נפש תורה חית ענייה אלת שבת
לנצח: | כ תבט לברית ביימלאו מחשבי ארץ נאות
חמם: | כא אלי ישוב הך נכלם עני ואביון יהללו שמך:
כב קומה אלהים ריבה ריבה זכר חרפתך מגי נבל
כל היום: | כג אלת שבת קול צורריך שאון קמיה
עולה תמיד:

עה.

כמה מעלות לישראל כשיש להם יום טוב אינם עוסקים בדברי הוללות רק בשירות ותשבחות הלבנות פסח בפסח וגם כשאכזרו נעשה ונשמע בזה קיימו העולם ומסורים גדולים לאותם המתעננים בעונם כעולם הזה שחשבו אשר כחם עשה בלהחיל:

א למנצח אלת שחת מזמור לאסף שיר: | ב הודינו
לך | אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך:
ג כי אקח מועד אני מישרים אשפט: | ד גמוגים ארץ
וכל יושביה אנכי תפנתי עמדיה סלה: | ה אמרתי
להוללים אלתהלו ולרשעים אלתרימו קרן: | ו אל
תרימו למרום קרנכם תרברו בצואר עתק: | ז כי לא
ממוצא וטמערב ולא ממדבר הרים: | ח כיה אלהים
שפט זה ישפיל וזה ירים: | ט כי כום ביד יהוה ויין
חמר | מלא מסך וגבר מזה אף שמרית ימצו ישתו
כל רשעי ארץ: | י ואני אגיד לעלם אומרה לאלתי
יעקב: | יא וכל יקרני רשעים אגרע תרו ממנה
קרנות צדיק:

עו.

בו מבואר נבואת סנחריב כמעשה שהיה ברב חילו שהיו לו כולם נחטפו בשנית מות ולא היה כח בידם ליטול כלי מלחמתם ונפלו כולם:

א למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר: | ב נודע
כיהודה אלהים בישראל גדול שמו: | ג ויהי בשלם
סבו ומעונתו בציון: | ד שמה שפר רשפי קשת מן
וחרב ומלחמה סלה: | ה נאור אתה אדיר מהררי
מרה: | ו אשתוללו | אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו
כל אנשי חיל ידיהם: | ז מנערתך אלהי יעקב נרדם
ורקב וסוס: | ח אתה | נורא אתה ומיריעמד לפניה
מאז אפך: | ט משמים השמעת דין ארץ יראה ושקמה:
י בקום למשפט אלהים להושיע בלעגני ארץ סלה:
יא כיהמת אדם תורה שארית חמת תחגר: | יב נדרו
ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יבילו שיי למורא:
יג יבצר רוח נגידים נזרא למלכי ארץ: